

”En suostunut antamaan periksi”

Mika Arffman päätyi yrittäjäksi osittain vahingossa. Luovuttaminen kävi monesti mielessä, mutta nyt konsultointi-yrityksen toimitusjohtaja iloitsee kasvu-urasta.

Mika Arffman on huojentunut mies. Hän luotsaa 12 työntekijän Envitecpolista, joka konsultoi muun muassa alkutuotannon ja elintarviketeollisuuden parissa toimivia asiakkaitaan biokaasuun liittyvissä kysymyksissä ja tekee materiaalikatselmuksia. Maatalousyrittäjä saattaa esimerkiksi haluta tietää, minkä verran eri prosessit kuluttavat energiaa maatilalla ja missä olisi tehostamisen varaa.

Toinen Envitecpoloksen osakkaista on Arffmanin opiskelukaveri **Toni Taavitsainen**. Miehet tapasivat vuosituhanen taitteessa Savonia-ammattikorkeakoulussa Kuopiossa. Arffman valmistui ympäristötekniikan insinööriksi vuonna 2002. Sen jälkeen hän ja Taavitsainen tekivät yhdessä vuosia ympäristöalaa liittyviä projektitoita Savoniassa ja Aluekehityssäätiössä. Envitecpolis perustettiin juhannuksen alla 2008.

”Yrittäjänä on oltava nöyrä, mutta ei kuitenkaan saa nöyristellä.”

WhatsApp pitää porukan kasassa

Idea Envitecpolisista kypsyi vuosien varrella Pohjois-Savon kuraisilla maanteillä. Liiketoimintasuunnitelmaa jouduttiin kirkastamaan monta kertaa, ja usko oli vähällä loppua vastoinkäymisten takia.

– Kolme kertaa olen ihan vakavissani aikonut heittää hanskat tiskiinkin, mutta nyt näyttää paremmalta. Viime vuonna kasvoimme 134 prosenttia, ja tänä vuonna tulee taas selvää kasvua, Mika Arffman selittää innostuneesti.

Envitecpoloksen työntekijät ovat hajallaan ympäri Suomen akselilla Sotkamo–Kuopio–Jyväskylä–Espoo, mutta sillä ei ole merkitystä nykypäivänä.

– Pidämme jatkuvasti Skype-palavereita, ja viestejä vaihdetaan lähinnä WhatsAppilla. Koko porukalla tapaamme vain kahdesti vuodessa, Arffman selittää.

Suurperheen päivät venyvät

Mika Arffman asuu perheineen kotiseudullaan Sotkamossa, ja hänellä on viisi lasta. Arffmanin vaimo on Envitecpolisin myyntijohtaja ja palasi juuri töihin, kun perheen vajaan vuoden ikäinen pienimmäinen meni hoitoon.

– Eilen aloitin työt aamukuudelta ja lopetin iltaseitsemältä. Se oli aika normaalipituinen päivä. Ei tässä työssä tunteja lasketa, Arffman sanoo.

Mika Arffmanin mukaan parasta yrittäjänä on vapaus eli se, että saa itse suunnitella sen, mitä tekee.

– Olen aika impulsiivinen eli tartun nopeasti ideoihin. Toni on meistä harkitsevampi. Hän on hallituksen puheenjohtaja ja tasapainottaa minua, Arffman sanoo.

Yrittäjyys ei kaikille sovi

Yrittäjyys vaatii kärsivällisyyttä, suunnitelmallisuutta ja visioita sekä halua ottaa riskejä. Kaikille se ei sovi.

– Itse olen aika jääräpäinen ja toisaalta ”reikäpäinen”, eli kun minulla on jostain asiasta vahva näkemys, lähden määrätietoisesti sitä kohti, enkä anna mui-

den muuttaa suuntaa.

– Yrittäjänä on oltava nöyrä, mutta ei kuitenkaan saa nöyristellä. On kuunneltava koko ajan asiakkaita ja työntekijöitä, Mika Arffman kiteyttää.

– Pysin olemaan ”raakasti rehellinen”. Jos sattuu vastoinkäymisiä, katson ensimmäisenä peiliin: teinkö itse jotain väärin esimiehenä tai palveluntuottajana? En lähde ensiksi syyttämään alaista tai asiakasta.

Mika Arffman asuu perheineen Sotkamossa, ja Envitecpoloksen työntekijät ovat hajallaan ympäri Suomen. – Pidämme jatkuvasti Skype-palavereita, ja viestejä vaihdetaan lähinnä WhatsAppilla.

Yksi syy siihen, miksi niin harva insinööri ryhtyy yrittäjäksi, voi Arffmanin mukaan olla se, että yrittäjyydestä ei puhuta ammattikorkeakouluissa tarpeeksi.

– Ei meillä Savoniassa ollut yrittäjyydestä yhtäkään kurssia.

Miksei puhuta onnistujista?

Mika Arffmanin sukulaisten joukossa ei ole yrittäjiä, vaimon puolella kyllä. Alkuvaikeuksissa Arffman sai paljon ver-

taistukea muilta yrittäjiltä.

– Tajusin, että en ole ainoa näitä virheitä tehnyt.

Suomen kielen yrittäjä-sana on arvokas, mutta se on ollut vain yrittäjien oma sana. Aivan Arffmanin lähipiiristäkin on löytynyt lannistajia.

– He ovat tulleet sanomaan, että ette tule pärjäämään, ei teillä ole osaamista, mutta en uskonut heitä.

Kuten niin usein, Arffmankin sai huo-

mata, että omat lapset auttavat välillä näkemään metsän puilta.

– Eräänä iltana poikani kysyi, miksi sinä isä aina puhut yrittäjästä, eikö pitäisi puhua välillä onnistujasta silloin, kun onnistuu?

Tuomo Tarvas

Kuva Henri Karjalainen